

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 120/21
8.7.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марије Терзић, председника већа, Јелене Стојилковић и Меланије Сантовац, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа мајка ББ из ..., ул. ... бр. ..., против туженог ВВ из ..., сада на раду у ..., ..., кога заступа Ненад Дедић, адвокат из Смедерева, ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Смедереву П2 69/19 од 03.08.2020. године, која је исправљена решењем истог суда П2 69/19 од 12.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Основног суда у Смедереву П2 69/19 од 03.08.2020. године, исправљена решењем истог суда П2 69/19 од 12.04.2021. године у делу става првог изреке тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени ВВ из ..., сада са пребивалиштем у ..., да тужиоцу АА из ... на име свог доприноса за издржавање тужиоца за период од дана подношења тужбе 07.04.2016. године до 08.05.2017. године месечно плаћа износ од 350 ЦХФ и од 10.01.2021. године па убудуће, док за то постоје законски услови или пресуда не буде измењена, износ од 500 ЦХФ, све у динарској противредности по средњем курсу НБС на дан исплате, сваког 1. до 5. у месецу за текући месец, с тим да је дужан да доспеле а неисплаћене износе издржавања исплати одједном у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, са законском затезном каматом по Закону о затезној камати почев од доспелости сваког износа до исплате, уплатом на текући рачун тужиоца код "Banka Intesa" експозитура Смедерево бр. ..., чиме се мења пресуда Основног суда у Смедереву П2 893/12 од 11.03.2013. године, преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 бр. 140/14 од 20.03.2014. године а тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се обавезе тужени да му за период од дана подношења тужбе 07.04.2016. године до 08.05.2017. године плаћа износ од још 150 ЦХФ, преко износа од 350 ЦХФ, до досуђеног износа од 500 ЦХФ, у динарској противредности по средњем курсу НБС на дан исплате, сваког 1. до 5. у месецу за текући месец, те да доспеле а неисплаћене износе издржавања исплати одједном у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, са законском затезном каматом

по Закону о затезној камати почев од доспелости сваког износа до исплате **ОДБИЈА** се, као неоснован.

УКИДА СЕ пресуда Основног суда у Смедереву П2 69/19 од 03.08.2020. године, исправљена решењем истог суда П2 69/19 од 12.04.2021. године у преосталом делу става првог изреке и **ОДБАЦУЈЕ** тужба тужиоца АА у делу у коме је тражио да се обавезе тужени ВВ да му на име свог доприноса за издржавање тужиоца за период од 08.05.2017. године до 09.01.2021. године плаћа месечно износ од 500 ЦХФ, све у динарској противредности по средњем курсу НБС на дан исплате, сваког 1. до 5. у месецу за текући месец, с тим да је дужан да доспеле а неисплаћене износе издржавања исплати одједном у року од 15 дана од дана пријема писаног отправка пресуде, са законском затезном каматом по Закону о затезној камати почев од доспелости сваког износа до исплате, уплатом на текући рачун тужиоца, због пресуђене ствари.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ решење садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Смедереву П2 69/19 од 03.08.2020. године, исправљена решењем истог суда П2 69/19 од 12.03.2021. године, а жалба туженог у том делу одбија као неоснована.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаном пресудом која је исправљена решењем од 12.03.2021. године, ставом првим изреке, измењена је пресуда Основног суда у Смедереву П2 893/12 од 11.03.2013. године, преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 бр.140/14 од 20.03.2014. године и обавезан тужени да на име доприноса за издржавање тужиоца плаћа месечно износ од 500 ЦХФ у динарској противредности по продајном курсу НБС на дан исплате, почев од дана подношења тужбе 07.04.2016. године па убудуће, док за то постоје законски услови, сваког првог до петог у месецу за текући месец с тим што је дужан да доспеле а не исплаћене износе издржавања исплати одједном са законском затезном каматом почев од њихове доспелости до исплате, уплатом на текући рачун тужиоца ближе означен у том ставу.

Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да на име његовог издржавања за период од 01.10.2018. године па убудуће, док за то постоје законски услови, плаћа износ преко досуђеног износа од 500 ЦХФ у динарској противредности по продајном курсу НБС на дан исплате, до укупно тражениог износа од 700 ЦХФ у динарској противредности по продајном курсу НБС на дан исплате.

Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени побијајући је у ставовима првом и трећем изреке, из свих законом прописаних разлога.

Тужилац је благовремено дао одговор на жалбу туженог.

Испитујући правилност побијане пресуде у границама овлашћења прописаних чланом 386 ЗПП (“Сл.Гласник РС”, бр.72/11...18/20), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба туженог делимично основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1 - 3, 5, 7 и 9 ЗПП на које другостепени суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из тачке 12 исте законске одредбе на коју се неосновано указује жалбом, наиме, изрека пресуде је јасна и непротивречна самој себи и разлозима пресуде а обраложење пресуде садржи јасне и непротивречне разлоге о свим одлучним чињеницама.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Смедереву од 11.03.2013. године, преиначене пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 140/14 од 20.03.2014. године, тужени је обавезан да на име свог дела доприноса за издржавање тужиоца, тада малолетног, плаћа месечно износ од 5.000,00 динара за период од 22.03.2011. године до 01.10.2012. године, а почев од 01.10.2012. године, па убудуће док за то буду постојали законски услови износ од 13.000,00 динара. У време доношења ове одлуке тужилац је био стар ... година и похађао је ... разред основне школе. Живео је са мајком у Мајка је била запослена и остваривала месечну зараду у износу од око 44.000,00 динара. Живели су као подстанари а на име закупнине за стан месечно је плаћано 160 евра. Мајка није била корисник дечијег додатка. Тужени је у периоду од октобра 2010. године до септембра 2012. године био на издржавању казне затвора где је по основу осуђеничке зараде остваривао месечни приход у износу од 2.157,34 динара. Пре одласка на издржавање казне затвора радио је као таксиста а по изласку из затвора отишао је да живи и ради у ... У то време био је у ванбрачној заједници, ванбрачна супруга је на име пензије примала износ од 2.600 ЦХФ месечно а тужени је био незапослен. Био је власник путничког возила марке “Peugeot 407”.

У време подношења тужбе у овој правној ствари тужилац је био стар ... година и похађао је ... разред средње техничке школе у Активно је тренирао рукомет. И даље је са мајком живео у ..., у закупљеном стану. Укупни тршкови на име закупнине и режијских трошкова износили су месечно 30.000,00 динара. За ужину тужиоцу тада је требало месечно издвојити 4.400,00 динара, месечни трошкови за храну и личну хигијену тужиоца износили су око 26.000,00 динара, за књиге и школски прибор око 5.000,00 динара месечно, за изласке око 4.000,00 динара, за тренинг око 6.000,00 динара месечно, за набавку гардеробе 5.000,00 динара месечно, трошкови за мобилни телефон 1800,00 динара и за интернет 1.900,00 динара. Тужилац је постао пунолетан ... године.

У октобру ... године тужилац је уписао Правни факултет Универзитета у Београду, као редовни студент и од тада живи у Београду у дому за студенте. Месечно плаћа око 4.000,00 динара на име трошкова дома, трошкови исхране износе укупно 25.000,00 динара (трошкови мензе и трошкови које тужилац мимо тог износа мора да издвоји). Тужилац и даље тренира рукомет а поред тога иде на пливање и за базен месечно плаћа 4.500,00 динара и у теретану коју плаћа 2.500,00 динара на месечном

нивоу. Карта за градски превоз износи 2.200,00 динара. Месечно одлази два до три пута у ... за шта такође има издатке на име куповине аутобуске карте. Трошкови куповине гардеробе на месечном нивоу су око 4.000,00 динара, за личну хигијену 4.500,00 динара. Тужилац има и културне потребе за одласке у позориште, на спортске утакмице.

Минимална сума издржавања за месец јун 2017. године износила је 25.110,00 динара а у јуну 2020. године око 27.000,00 динара.

Мајка тужиоца која је рођена 1969. године, и даље живи у ... По занимању је дипломирани економиста, факултет је завршила уз рад ... године. И даље је запослена у ЈКП "ГГ" у а месечна зарада сада јој износи у распону од 47.300,00 динара до 49.500,00 динара. Због болести, у дужем периоду је на боловању због чега јој се зарада исплаћује у умањеном износу. Власник је плаца на ... али који је запарложен и од њега не остварује приходе.

Тужени је рођен 1968. године. Живи и ради у У међувремену се запослио, ради у фирми која се бави транспортом на радном месту шофера монтера и остварује месечну зараду у нето износу 3.700 – 3.891 ЦХФ. До новембра 2018. године је био у брачној заједници, када се развео. Док је био у браку супруга је примала инвалидску пензију у износу од 2.200 ЦХФ. Од јануара 2019. године више не прима дечији додатак који је износио око 200 ЦХФ месечно. Не остварује додатне приходе. Живи у једнособном изнајмљеном стану површине 30 м² за који месечно плаћа закупнину од 1.000 ЦХФ. Рачуни за стан су 500 ЦХФ месечно, за бензин издваја око 300 ЦХФ месечно јер му је фирма у којој ради удаљена 25 км од места становања. Трошкови здравственог осигарања су 418 ЦХФ месечно, плаћа и порез на доходак, као и накнаду за осигурање аута а на име рате за кредит који је подигао како би тај новац дао својој ћерки за куповину стана у месечно издваја 800 ЦХФ месечно. Месечни трошкови за здравствено осигурање су 418 ЦХФ.

Тужени редовно измирује своју обавезу издржавања тужиоца и у већем износу од онога на чије је плаћање обавезан правноснажном одлуком суда. Од фебруара 2016. године отворио је рачун на име тужиоца на који је вршио уплате.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, које је утврђено потпуно и правилно, првостепени суд је правилно закључио да су се од тренутка доношења претходне судске одлуке којом је утврђена висина доприноса издржавања туженог, измениле прилике у смислу члана 164 Породичног закона те да ду се стекли услови за повећање доприноса туженог за издржавање тужиоца. Наиме, у време доношења претходне одлуке тужилац је био ученик основне штоле, а у време подношења тужбе у овој правној ствари био је ученик завршних разреда средње школе а потом, током трајања овог поступка, након свог пунолетства, постао је студент и преселио се у Београд, па су се његове потребе значајно увећале у односу на претходни период. С друге стране, измењене су и прилике на страни туженог као дужника издржавања будући да се тужени у међувремену запослио и остварује редовна месечна примања.

Међутим, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, приликом одлучивања о висини обавезе туженог, првостепени суд је погрешно применио

материјално право из члана 160 став 2 и 3 Породичног закона.

Узимајући у обзир све околности које су законом, и то чланом 160 Породичног закона, прописане као параметри за оцену потреба тужиоца као повериоца издржавања и могућности туженог, као дужника издржавања, овај суд као другостепени је закључио да је тужени у могућности и обавези да од дана подношења тужбе 07.04.2016. године до 08.05.2017. године, односно пунолетства тужиоца, плаћа 350 ЦХФ месечно а од 10.01.2021. године па убудуће, све док за то постоје законски услови, у могућности је и обавези да плаћа 500 CHF месечно, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, па је тужени обавезан на плаћање ових износа. Истовремено, тужбени захтев је одбијен за износ од још 150 ЦХФ, преко досуђеног износа од 350 ЦХФ, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС важећем на дан исплате за период од дана подношења тужбе до 08.05.2017. године као неоснован.

Наиме, одредбом члана 160 став 1 Породичног закона прописано је да се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Према члану 160 став 2 истог закона, издржавање се одређује према потребама примаоца издржавања, које зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода те других околности од значаја за одређивање издржавања. Према одредби члана 160 став 3 Породичног закона, издржавање се одређује и према могућностима дужника издржавања, при чему оне зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица и других околности од значаја за одређивање издржавања.

Полазећи од потреба тужиоца, које су различите у различитим периодима трајања овог поступка, а будући да је у периоду од дана подношења тужбе па до свог пунолетства тужилац био ученик средње школе и живео у заједничком домаћинству са мајком у Смедереву, па су и његове потребе у том периоду биле мање, док од октобра 2018. године, када је уписао студије на Правном факултету у Београду и прешао да живи у Београд, потребе тужиоца су увећане. Приликом оцене могућности туженог да доприноси издржавању тужиоца наведеним износима, овај суд је посебно ценио да је тужени здрав и радно способан те да је у могућности да остварује и додатне приходе поред редовне зараде, као и да нема обавезу законског издржавања према другим лицима, а руководио се и одредбом члана 162 став 3 овог закона којим је прописано да уколико је поверилац издржавања дете, висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања. На закључак да је тужени у могућности да досуђеним износима доприноси издржавању тужиоца досуђеним износима, упућује и чињеница да је тужени све време доприносио издржавању тужиоца и већим износима од оних који су досуђени претходном пресудом, али је те износе слао тужиоцу у зависности од стања њихових тренутних односа, па када су односи међу њима били бољи и уплаћивани износи су били већи. Такође је цењено да ће и мајка тужиоца доприносити издржавању тужиоца, али и да због нарушеног здравља и боловања на коме је, прима умањене приходе.

Цењени су жалбени наводи да су потребе тужиоца превисоко одмерене. Потребе су процењене реално а наведено је и без утицаја с обзиром на то да се досуђеним износима тужиоцу обезбеђује најмање исти ниво животног стандарда који има тужени

као дужник издржавања.

Жалбени наводи туженог да је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 10 Закона о парничном поступку су делимично основани.

Наиме, приговор пресуђене ствари је основан у погледу дела побијане пресуде којим је одлучено о тужбеном захтеву тужиоца за измену одлуке о издржавању за период од пунолетства тужиоца 08.05.2017. године до 09.01.2021. године. Ово стога што је правноснажном пресудом Основног суда у Смедереву П2 321/16 од 20.07.2017. године у ставу другом изреке, одбијен тужбени захтев тужиоца у делу да се тужени обавезе да на име доприноса за издржавање тужиоца плаћа месечно 500 ЦХФ од дана пунолетства тужиоца па убудуће, док за то постоје законски услови.

Стога је ставом другим изреке побијана пресуда укинута и тужба тужиоца одбачена, применом чл. 391 ст.2 ЗПП.

Међутим, приговор пресуђене ствари није основан за период 10.01.2021. године па убудуће. Ово стога што је тужилац у поновном поступку (по делимичном укидању претходне првостепене пресуде) наведеног датума ставио захтев за обавезивање туженог да доприноси његовом издржавању а обавеза родитеља да издржавају децу је законом установљена обавеза која постоји док постоје услови прописани Породичним законом, што је случај у овој правној ствари будући да је тужилац на редовном школовању и нема навршених 26 година живота.

Цењени су и остали жалбени наводи али нису посебно образлагани јер су без утицаја на правилност побијане одлуке.

Решење о трошковима поступка је потврђено јер је донето правилном применом одредбе члана 207 Породичног закона.

Применом исте одредбе материјалног права одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка иако је делимично успео у другостепеном поступку.

Из напред наведених разлога, одлучено је као у изреци на основу члана 394 тачка 4 и 401 тачка 2 ЗПП.

**Председник већа-судија
Марија Терзић с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић